

**Arhivska oznaka:**  
HR-HDA-1939-1383

**Naslov:**  
Šeikov sin

**Vrijeme nastanka:**  
1939-1939 g.

**Razina:**  
Komad

**Sadržaj:**  
Metropol kino, Bjelovar. U srijedu 31.07. i četvrtak 01.08.1940. ponovno na filmskoj vrpici najveći ljubavnik i najljepši glumac svijeta Rudolf Valentino u potpuno novo obrađenom filmu

ŠEIKOV SIN

Zašto su filmski producenti nakon 13 god. došli na ideju da film Šeikov sin opet stave u premet? Zašto je baš film Šeikov sin izabran između tolikih njegovih filmova? Zašto nemožemo ni jednog današnjeg glumca da usporedimo sa Rudolfom Valentinom? Zato jer se želi mlađoj generaciji prikazati u originalu najvećeg ljubavnika i umjetnika sa filma. Zato jer je to bio njegov posljednji film a ubraja se među najbolje filmove nijeme produkcije. Pogledajte film pa si na to sami odgovorite.

Svima je još živo u sjećanju da su zbog njegove prerane smrti 29 žena počinile samoubojstvo, a mnoge još i danas žale njegov gubitak. Film potpuno moderniziran sa pratnjom glazbe i zvučnim efektima. Savršena slika. Savršen ton.

-vidi pod Crni obraz, zbirka prospekti do 1945.

**Količina:**  
1.0 Komad

**Vrsta gradiva:**  
Tekstualni zapisi

**Pismo:**  
Latinica

**Posjednik:**  
Hrvatski državni arhiv

**Oznaka arhiva:**  
HR-HDA

**Status dostupnosti:**  
JAVNO

**Napomena:**  
Arhivistički sređeno

**Vrsta sadržaja:**  
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:  
HR-HDA-1939-1382

Naslov:  
Šeikov sin

Vrijeme nastanka:  
1926-1926 g.

Razina:  
Komad

Sadržaj:  
Rudolf Valentino u svome posljednjem i najsajnijem djelu ŠEIKOV SIN sa lijepom Vilma Banki i Agnes Ayres. Produženje romana Šeik od E. M. Hulla u 7 činova.

Lica: Ahmed, Šeikov sin – Rudolf Valentino; Šeik – Rudolf Valentino;  
Jasmina – Vilma Banky; Šeikova supruga – Agnes Ayres

Sadržaj:  
Žarko sunce sjeda na obzoru pješčanoga mora nepregledne pustinje Sahare. Mladi Ahmed, sin Šeika, neograničenog gospodara pustinje, polazi noću sam na sastanak dražesnoj Jasmini, kćeri evropskoga skitnice Andrije, čiju je družinu prehranjivala svojim zamamnim plesom. Uzaludne su sve molbe Ahmedovog vjernog sluga Ramadona. Kakav otac, takav sin! Što naumi, to učini, što god mu se sviđi, to uzima! Ali na ruševinama starinskoga grada, gdje ga čeka u ljubavnoj čežnji mlada Jasmina, taj biser Istoka, Ahmed u zanosu ne opazi, kako ga uhodi Ghabah, koji odavno bijaše bacio oko na Jasminu. Mučke napadnut od Ghabaha i Andrijinih momaka, bi ubrzo svladan i vezan za neku rešetku na zidinama ruševine. Hajduci su htjeli makar silom da mu izmame ime očevo, ali je uza sve muke Ahmed bio nijem kao grob! Htjeli su da ga ucijene i tako da dođu do bogatog plijena. Ghabah mu se naruga u lice, veleći, da ga je Jasmina na prevaru domamila na sastanak i onda izdala hajducima, kao i mnoge druge što je ranije prevarila. Ramadan je uznemiren, što mu tako dugo nema gospodara, te pođe njegovim tragom. Našavši ga iznemoglog, pod stražom hajdučkoga kepeca, ubrzo mu pođe za rukom da ga oslobodi. Ahmed se naskoro oporavio od rana u kući svoga prijatelja, te sanjaše jedino o tome, kako da se osveti Jasmini, jer je vjerovao, da mu je Ghabah rekao istinu. Stoga dođe u maursku kavanu, ugrabi Jasminu i odvede je u svoj logor. Jasmina nije slutila kakav očajan bijes razdire Ahmedovo srce, te nije mogla ni da shvati njegove prekore i ljutnju, a još manje je mogla da pojmi razuzdanu bijesnu čud Ahmedovu, te ga u tom trenutku zamrzi. U to banu pod Ahmedov šator otac mu Šeik, pa vidjevši žensku u Ahmedovom stanu, naredi sinu, da je odmah otpusti, jer mu je već našao nevjestu! Ali je Ahmed čelik – momak, kao što bijaše i sam Šeik nekada u mladosti, te izjavi da će vjenčati samo onu, koja njemu bude po srcu i čudi, no morade se pokoriti očevoj volji, te pusti Jasminu na slobodu, pa je posla da se vrati svome ocu u pratnji Ramadana. Putem se namjeriše na poznatu razbojničku družinu, koja zarobi Ramanada. Vidjevši Jasminin nehaj, Ghabah joj priznade, da je on zlonamjerno ulio u Ahmedovo srce mržnju, rekavši mu da ga je Jasmina na vjeru prevarila. Čuvši to, Ramadan pobjegne svome gospodaru i dojavu mu što je na stvari. Sada se u Ahmedovom srcu porodi teško kajanje zbog povreda, koje je nanio Jasmini. Naumi da je svakako nađe. Ni strašna samunska oluja, koja je bjesnila Saharom nije ga uzdržala od namjere. Kada to dojavije Šeiku, on pohita brže bolje da izbavi sina iz te pogibije! U to Ahmedu pođe za rukom da opet pronade Jasminu, i to ponovno u maurskoj kavani, kamo se ušuljao umotan u svoj burnus, tako da ga nitko nije prepoznao, osim jedina Jasmina, koja se s njime zadržala u razgovoru. Ghabahu se odmah učinilo sumnjivim, što Jasmina tako dugo razgovara s nepoznatim strancem, te sluteći da je to Ahmed, nagovori družinu i ova opkoli Ahmeda. Nastade nejednaka borba jednoga protiv deseterice. Blagodareći svojoj mladenačkoj žilavosti i spremnosti, mogao se Ahmed dugo održati protiv svojih neprijatelja. U to mu stiže i otac. Njegovom pomoću probije se Ahmed do izlaza kavanskog, ali tu

spazi, gdje Ghabah uze Jasminu i odjaha u pustinju. Poput strijele baci se Ahmed na svoga konja, te odjuri za bjeguncem, susiše ga, nastade borba prsa o prsa. Ahmed savlada svoga protivnika. I opet je užareno tlo pustinje Sahare. U dubokoj noći odjahu Šeik vodeći sobom svoje roblje... dvoje sretnih: sina Ahmeda i Jasminu u novu budućnost ispunjenu ljubavlju i vernošću.

-prikazano u Music Hallu 21.11.1926.

-vidi zbirka Stakić

**Količina:**

1.0 Komad

**Vrsta gradiva:**

Tekstualni zapisi

**Pismo:**

Latinica

**Posjednik:**

Hrvatski državni arhiv

**Oznaka arhiva:**

HR-HDA

**Status dostupnosti:**

JAVNO

**Napomena:**

Arhivistički sređeno

**Vrsta sadržaja:**

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:  
HR-HDA-1939-38

Naslov:  
Arena života

Vrijeme nastanka:  
1922-1922 g.

Razina:  
Komad

Sadržaj:  
ARENA ŽIVOTA

Režija: Fred Niblo. Produkcija: Paramount Picture  
Lica: Udovica Gallardo – Rose Rosanova; Juan, njezin sin – Rodolfo Valentino; Encarnacion, njezina kći – Rosita Marstini; Antonio, njezin zet – Leo White; Plumitas, razbojnik – Walter Long; Carmen – Lila Lee; Don Joselito – Charles Belcher; Don Jose, manager – Fred Becker; El Nacional – George Field; Donna Sol Guevera – Nita Naldi

Mladi Španjolac Juan Gallardo nije htio da bude postolar, što mu je bio pokojni otac, nego se sa sličnim vratolomnim mladićima skitao od sela do sela, pokazujući svoju amatersku vještinu u borbi s bikovima, čime je svojoj majci zadavao mnogo briga i jada. Napokon je dobio pristup i u pravu, veliku arenu te je ubrzo postao najslavniji toreador u Španiji. Nakon jednoga od svojih sjajnih uspjeha sastao se sa svojom drugaricom iz djetinjstva, lijepom i milom Carmen i oni se naskoro vjenčaše. Minule su dvije godine najsretnijeg braka. Jednog dana došla je u arenu zamamljiva žena Donna Sol Guevera, u koje nije bilo srca, nego samo perverzne strasti i kojoj su muškarci bili puke igračke. Sada je bacila oko na krasnog toreadora, upoznala se s njim i pozivala ga k sebi u svoje raskošne odaje.

Juan Gallardo borio se iz sve snage protiv mahnitog čara, koji mu je neodoljivom snagom počeo obuzimati dušu, ali nije bio kadar da posve iščupa iz srca ružnu ljubav, što se tamo ugnijezdila pored lijepe ljubavi, koju je jednako osjećao prema svojoj dobroj i plemenitoj Carmen. Da zaboravi pogubnu ženu i da očisti dušu, pošao je Juan na svoje seosko imanje. Donna Sol je to znala pa je i ona u isto doba pošla tobože na imanje svog strica, koje je bilo blizu Juanova dobra. Baš ispred Juanova dvorca fingirala je automobilsku nezgodu, samo da se uzmogne sastati s Juanom i prenočiti na njegovu imanju. To joj je i uspjelo. Ali Carmen je slutila zlo, pa se i ona odvezla onamo. Došlo je do nedoduše bučnog, ali teškog duševnog sukoba, nakon kojega se Juan i Carmen pomiriše tek onda, kad je on, slomljen i skršen, izgubivši duševnu svježinu i vedrinu, koja mu je bila prijekopotrebna u njegovu poslu, podlegao u areni navalama bijesnoga bika i umirao u neposrednoj blizini arene, gdje se i dalje orio pljesak nestalne svjetine, životinje s tisuću glava, koja brzo zaboravlja svoje ljubimce.

-Metropol kino, 21.06.1926., vidi zbirka Stakić

Količina:  
1.0 Komad

Vrsta gradiva:  
Tekstualni zapisi

Pismo:  
Latinica

Posjednik:  
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:  
HR-HDA

Status dostupnosti:  
JAVNO

Napomena:  
Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:  
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:  
HR-HDA-1939-121

Naslov:  
Bračni trokut

Vrijeme nastanka:  
1922-1922 g.

Razina:  
Komad

Sadržaj:  
BRAČNI TROKUT

U glavnim ulogama: Gloria Swanson, Rudolfo Valentino  
Proljeće svanu na škotskim obalama. Mlado ljepušasto djevojče cvjetaše tamo pod sjajnim nebom. Teodora Fitzgerald mlada i lijepa sačinjavaše jedini imetak njenih siromašnih roditelja.

Njene sestre po mlijeku, Klementina i Sara htjedoše je svom silom udati za nekog milijunaša, a sve zbog poremećene očeve egzistencije. Zapravo stoga prijekim su okom gledale siromašnog Hektora, engleskog plemića, koji nije bio u stanju, da pribavi svojoj nevjesti dostojanstveni miraz.

Prodoše dani, a eto ozbiljnog prosca, multimilijunaša, premda nekadašnjeg trgovačkog pomoćnika po imenu Ozias Brown. Dora se žrtvova, pošto je nadasve voljela svoga oca. Tužno prolaze medeni dani, uzalud bijaše mnogo novaca, nu, bogatstvo nije moglo nadoknaditi izgubljenju sreću.

Hektor, koji je dvaput spasio Dorin život, nije u stanju da pretrpi ovaj poraz oko Dorine ljubavi. Iskoristivši svaku priliku, da bi štoviše razgovarao s njom, poduzme očajne mjere prigodom odigravanja jedne romantične drame, u kojoj se govori o otmici jedne engleske plemkinje. U ovoj drami igraše Dora ulogu otete plemkinje, a Hektor ulogu razbojnika, hoteći Doru zbilja odvesti u tuđi kraj, gdje bi onda sretno živjeli.

Dora izbjegava Hektora, ali svladana ljubavlju, piše mu kako ne smije da se iznevjeri svome mužu. U isto vrijeme pisala je i mužu. Sadržina dvaju pisama bude izmijenjena tako, da je Hektorovo pismo primio Dorin muž. Sijedi Brown, razočaran zbog ženine nevjere, odlazi s jednim ekspedicionim društvom, koje je on finansirao, u Afriku. Ode bez ikakvog oproštaja. Dora i Hektor saznajući za Brownovu namjeru, jure za njim te su stigli prekasno, jer je tobožnja razbojnička kugla ubila Dorinog muža. Na samrti priznaje Brown, da je hotimično gledao smrti u lice, budući da je htjeo ustupiti život, sjaj i sreću mladima.

- Apollo kino, vidi zbirka Stakić

Količina:  
1.0 Komad

Vrsta gradiva:  
Tekstualni zapisi

Pismo:  
Latinica

Posjednik:  
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:  
HR-HDA

Status dostupnosti:  
JAVNO

Napomena:  
Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

